Projekt z dnia 28 czerwca 2017 r.

U S T A W A

z dnia <data wydania aktu> r.

o dokumentach publicznych[1)]

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady funkcjonowania systemu bezpieczeństwa dokumentów publicznych.

2. System bezpieczeństwa dokumentów publicznych obejmuje projektowanie, wytwarzanie, przechowywanie oraz weryfikację autentyczności dokumentów publicznych, a także inicjowanie zmian zabezpieczeń dokumentów publicznych przed fałszerstwem w oparciu o analizę przypadków fałszerstw tych dokumentów, podnoszenie poziomu edukacji w zakresie wiedzy o bezpieczeństwie dokumentów publicznych oraz współpracę z międzynarodowymi instytucjami i organizacjami zajmującymi się bezpieczeństwem dokumentów publicznych.

3. Przepisy ustawy mają zastosowanie również do dokumentów publicznych zawierających warstwę elektroniczną.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, zwany dalej "Ministrem", kształtuje politykę bezpieczeństwa dokumentów publicznych i zapewnia funkcjonowanie systemu bezpieczeństwa dokumentów publicznych.

Art. 2. 1. Użyte w niniejszej ustawie określenia oznaczają:

1) blankiet dokumentu publicznego – niespersonalizowany lub niezindywidualizowany dokument publiczny;

[1)] Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, ustawę z dnia 14 marca 2003 r. o referendum ogólnokrajowym, ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o systemie tachografów cyfrowych, ustawę z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, ustawę z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego, ustawę z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych, ustawę z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy, ustawę z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych, ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

2) dokument publiczny – dokument, który służy do identyfikacji osób, rzeczy lub potwierdza stan prawny lub prawa osób posługujących się takim dokumentem, zabezpieczony przed fałszerstwem i wytwarzany zgodnie ze wzorem określonym w przepisach prawa powszechnie obowiązującego;
3) emitent dokumentu publicznego – organ administracji publicznej upoważniony na podstawie przepisów prawa powszechnie obowiązującego do określenia wzoru dokumentu publicznego lub organ administracji publicznej właściwy do wprowadzenia do obrotu prawnego dokumentu publicznego, którego wzór został określony w przepisach prawa Unii Europejskiej lub prawa międzynarodowego;
4) indywidualizacja dokumentu publicznego – nadanie blankietowi dokumentu publicznego przez wytwórcę cech jednoznacznie wyróżniających go spośród blankietów dokumentów publicznych tego samego rodzaju;
5) personalizacja dokumentu publicznego – naniesienie na blankiet dokumentu publicznego danych osoby, rzeczy lub innych charakterystycznych elementów przez podmiot uprawniony na podstawie odrębnych przepisów;
6) replika dokumentu publicznego - odwzorowanie lub kopia wielkości od 75% do 120% oryginału o cechach autentyczności dokumentu publicznego lub blankietu dokumentu publicznego z wyłączeniem kserokopii lub wydruku komputerowego dokumentu publicznego wykonanych do celów urzędowych, służbowych lub zawodowych określonych na podstawie odrębnych przepisów lub na użytek osoby, dla której dokument publiczny został wydany.
7) wzór dokumentu publicznego – wzór blankietu dokumentu publicznego odzwierciedlający rzeczywisty wygląd tego dokumentu, w tym elementy graficzne i jawne zabezpieczenia przed fałszerstwem określony w przepisach prawa powszechnie obowiązującego.

2. Dokumentem publicznym jest także dokument, którego wzór graficzny i forma zostały zatwierdzone przez uprawniony na podstawie odrębnych przepisów podmiot realizujący zadania publiczne i jest zgodny z określonymi w przepisach prawa powszechnie obowiązującego wymogami dla blankietu tego dokumentu.

3. Dokumentem publicznym są także: wypis, odpis i wyciąg dokumentu obejmującego czynności notarialne, o których mowa w art. 79 pkt 1 – 1b i 4, poświadczenia, o których mowa w art. 79 pkt 2 oraz protesty, o których mowa w art. 79 pkt 5 ustawy z dnia 14 lutego

1991 r. Prawo o notariacie (Dz. U. z 2016 r. poz. 1796, 1948, 2175 i 2261) dla których stosuje się jednolity blankiet.

4. Emitentem dokumentu publicznego jest także organ administracji publicznej, który określił w przepisach prawa powszechnie obowiązującego:

1) wymogi dla blankietu dokumentu, o którym mowa w ust. 2, z tym, że obowiązki określone w art. 14 oraz art. 34 - 39 wykonuje podmiot realizujący zadania publiczne, który zatwierdził wzór graficzny tego dokumentu;
2) wzór jednolitego blankietu dokumentu publicznego, o którym mowa w ust. 3.

Art. 3. W celu realizacji zadań Minister:

1) bierze udział w procedurze opracowywania wzoru dokumentu publicznego;
2) analizuje przypadki fałszerstw dokumentów publicznych;
3) inicjuje zmiany zabezpieczeń dokumentów publicznych przed fałszerstwem;
4) ocenia jakość wydawanych dokumentów publicznych, o których mowa w art. 5ust. 2 pkt 1-28;
5) monitoruje zmiany zachodzące na świecie w dziedzinie zabezpieczeń dokumentów przed fałszerstwem;
6) współpracuje z międzynarodowymi instytucjami i organizacjami zajmującymi się ochroną i zabezpieczaniem dokumentów publicznych przed fałszerstwem;
7) publikuje w Rejestrze Dokumentów Publicznych informacje o wzorach dokumentów publicznych;
8) podejmuje działania mające na celu podnoszenie poziomu edukacji w zakresie wiedzy o możliwościach i sposobach rozpoznawania fałszywych dokumentów publicznych;
9) kontroluje wytwórców blankietów dokumentów publicznych.

Art. 4. Minister zamieszcza na swojej stronie internetowej informacje o możliwościach i sposobach rozpoznawania fałszywych dokumentów publicznych.

Rozdział 2

Kategorie i minimalne zabezpieczenia dokumentów publicznych przed fałszerstwem

Art. 5. 1. Ustala się trzy kategorie dokumentów publicznych w zależności od ich znaczenia dla bezpieczeństwa państwa.

2. Dokumentami publicznymi kategorii pierwszej są dokumenty najistotniejsze z punktu widzenia bezpieczeństwa państwa:

1) dowód osobisty;
2) dokumenty paszportowe;
3) książeczka żeglarska, o której mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o pracy na morzu (Dz. U. poz. 1569 oraz z 2017 r. poz. 785);
4) dokumenty wydawane na podstawie art. 44 ust. 1 oraz art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 2064);
5) dokumenty wydawane cudzoziemcowi na podstawie art. 37 oraz art. 226 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1990, 1948 i 2066 oraz z 2017 r. poz. 858);
6) dokumenty wydawane członkom misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych oraz innym osobom zrównanym z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, a także dokumenty wydawane członkom ich rodzin pozostającym z nimi we wspólnocie domowej na podstawie art. 61 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
7) dokument wydawany obywatelowi Unii Europejskiej na podstawie art. 48 ust.1 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2017 r. poz. 900);
8) dokumenty wydawane członkowi rodziny obywatela Unii Europejskiej na podstawie art. 30 ust. 1, art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin;
9) dokumenty wydawane cudzoziemcowi na podstawie art. 55 ust. 1 oraz art. 89i ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1836 i 2003);
10) wydawane przez sądy lub referendarzy sądowych tytuły wykonawcze;
11) odpisy prawomocnych orzeczeń sądów, z których wynika nabycie, istnienie lub wygaśnięcie prawa, albo odnoszących się do stanu cywilnego;
12) wydawane przez sądy odpisy orzeczeń lub zaświadczenia stwierdzające uprawnienie do: reprezentacji danej osoby, dokonania czynności prawnej bądź zarządu określonym majątkiem;
13) odpisy postanowień sądów i referendarzy sądowych w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności tytułom egzekucyjnym innym niż wymienione w art. 777 § 1 pkt 1 i 1^1

ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1822 z późn. zm.[2)]), gdy ich przedmiotem są tytuły egzekucyjne nie pochodzące od sądu;

14) wypisy, odpisy i wyciągi dokumentów obejmujących czynności notarialne, o których mowa w art. 79 pkt 1 – 1b i 4, poświadczenia, o których mowa w art. 79 pkt 2 oraz protesty, o których mowa w art. 79 pkt 5 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. Prawo o notariacie;
15) certyfikat członka załogi statku powietrznego (CMC-Crew Member Certificate);
16) wojskowe dokumenty osobiste wydawane osobom objętym ewidencją wojskową na podstawie art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1534 i 2138);
17) wojskowe dokumenty osobiste wydawane na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1726 i 2138);
18) karty tożsamości wydawane na podstawie art. 137c ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych;
19) karty tożsamości wydawane na podstawie art. 54a ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej;
20) wpis w paszporcie, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o dokumentach paszportowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 758);
21) naklejka wizowa;
22) Karta Polaka;
23) prawo jazdy;
24) dowód rejestracyjny pojazdu z wyłączeniem dowodów rejestracyjnych pojazdów, o których mowa w art. 73 ust. 3 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 128, 379 i 966);
25) karta pojazdu;
26) pozwolenie czasowe, o którym mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;
27) karta tachografu cyfrowego, o której mowa w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o systemie tachografów cyfrowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 891);

[2)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1823, 1860, 1948, 2138, 2260 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 85, 187, 768 i 933.

28) zaświadczenie ADR, o którym mowa w art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1834, 1948 i 1954);
29) legitymacje służbowe :
    a) policjantów,
    b) funkcjonariuszy Straży Granicznej,
    c) funkcjonariuszy Biura Ochrony Rządu,
    d) funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
    e) funkcjonariuszy Agencji Wywiadu,
    f) funkcjonariuszy Centralnego Biura Antykorupcyjnego,
    g) funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego i żołnierzy zawodowych wyznaczonych na stanowiska służbowe w Służbie Kontrwywiadu Wojskowego,
    h) funkcjonariuszy Służby Wywiadu Wojskowego i żołnierzy zawodowych wyznaczonych na stanowiska służbowe w Służbie Wywiadu Wojskowego,
    i) funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej
    j) funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej,
    k) osób zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej,
    l) inspektorów Inspekcji Transportu Drogowego,
    ł) żołnierzy Żandarmerii Wojskowej.

3. Dokumentami publicznymi kategorii pierwszej są również odpisy, wypisy, duplikaty i wtórniki dokumentów publicznych wymienionych w ust. 2.

4. Dokumentami publicznymi kategorii drugiej są dokumenty istotne ze względu na bezpieczeństwo państwa, bezpieczeństwo gospodarcze i prawne, w tym dotyczące broni, międzynarodowego przewozu towarów niebezpiecznych, potwierdzające wykształcenie wyższe i specjalistyczne oraz świadectwa dojrzałości, inne niż wymienione w ust. 2.

5. Dokumentami publicznymi kategorii trzeciej są dokumenty mające wpływ na bezpieczeństwo obrotu gospodarczego i prawnego, w tym koncesje, pozwolenia, licencje, zaświadczenia, świadectwa i certyfikaty związane z bezpieczeństwem transportu, dokumenty potwierdzające kwalifikacje zawodowe, świadectwa ukończenia szkoły, legitymacje szkolne i studenckie oraz dokumenty uprawniające do różnego rodzaju ulg, inne niż wymienione w ust. 2 i 4.

Art. 6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wykaz dokumentów publicznych należących do drugiej i trzeciej kategorii dokumentów publicznych, mając na

względzie konieczność zapewnienia ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa państwa, a także zapewnienia bezpieczeństwa obrotu gospodarczego i prawnego.

Art. 7. 1. Dla dokumentów publicznych poszczególnych kategorii ustala się minimalne zabezpieczenia przed fałszerstwem uwzględniając:

1) kategorię dokumentu publicznego;
2) funkcję dokumentu publicznego;
3) materiał, z którego jest wykonany dokument publiczny;
4) możliwość weryfikacji autentyczności dokumentu publicznego.

2. Zabezpieczenia dokumentów publicznych stanowią techniki i technologie zastosowane w tych dokumentach oraz elementy mające na celu utrudnienie fałszerstwa dokumentu publicznego, integralnie związane z blankietem dokumentu publicznego.

3. Dla kategorii pierwszej dokumentów publicznych określa się dwie grupy minimalnych zabezpieczeń przed fałszerstwem, z których pierwszą grupę stosuje się do dokumentów potwierdzających tożsamość i dokumentów podróży, drugą grupę do pozostałych dokumentów.

4. Ustalenie minimalnych zabezpieczeń przed fałszerstwem uwzględnia możliwość weryfikacji autentyczności dokumentu w następujących stopniach:

1) pierwszym, przeznaczonym dla obywatela oraz pracowników podmiotów publicznych i prywatnych sprawdzających autentyczność przedkładanych dokumentów publicznych bez użycia sprzętu technicznego;
2) drugim, przeznaczonym dla pracowników podmiotów publicznych sprawdzających autentyczność przedkładanych dokumentów publicznych z wykorzystaniem ogólnie dostępnych przyrządów powiększających lub emitujących promieniowanie UV;
3) trzecim, przeznaczonym dla ekspertów wyspecjalizowanych laboratoriów kryminalistycznych;
4) czwartym, przeznaczonym dla ekspertów podmiotu wyznaczonego przez Ministra.

5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz minimalnych zabezpieczeń przed fałszerstwem, wymaganych dla dokumentów publicznych poszczególnych kategorii, uwzględniając kategorię dokumentu publicznego, materiał z którego jest wykonany, funkcję, jaką pełni oraz możliwość weryfikacji autentyczności dokumentu publicznego w pierwszym, drugim i trzecim stopniu weryfikacji.

6. Przepisu ust. 1, nie stosuje się do dokumentów, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 10– 14.

Art. 8. Emitent dokumentu publicznego, poza minimalnymi zabezpieczeniami przed fałszerstwem wymaganymi dla danej kategorii dokumentów publicznych, może wprowadzić, w uzgodnieniu z Komisją do spraw dokumentów publicznych, o której mowa w art. 49, zwaną dalej "Komisją", dodatkowe zabezpieczenia przed fałszerstwem. Przepisy art. 11 – 14 stosuje się odpowiednio.

Art. 9. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi w drodze rozporządzenia wzory dokumentów publicznych, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 10 –13, wraz z wykazem minimalnych zabezpieczeń tych dokumentów publicznych uwzględniając ich znaczenie dla bezpieczeństwa państwa, zakres informacji umieszczanych na tych dokumentach, sposób ich sporządzania oraz potrzebę ujednolicenia poszczególnych rodzajów dokumentów.

Art. 10. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Notarialnej, określi wzór jednolitego blankietu dokumentów publicznych, o których mowa w art. 2 ust. 3, wraz z wykazem minimalnych zabezpieczeń, uwzględniając ich znaczenie dla bezpieczeństwa państwa, zakres informacji umieszczanych na tych dokumentach oraz sposób ich sporządzania.

Rozdział 3

Zasady opracowywania wzoru dokumentu publicznego

Art. 11. 1. Wzór dokumentu publicznego jest opracowywany przez emitenta dokumentu publicznego we współpracy z Komisją..

2. Organ administracji publicznej uprawniony do opracowania wzoru dokumentu, który służy do identyfikacji osób, rzeczy lub potwierdza stan prawny lub prawa osób posługujących się takim dokumentem, zgłasza Komisji potrzebę wprowadzenia wzoru dokumentu, definiując jego funkcje, zakres danych, niezbędne oznaczenia graficzne do zamieszczenia na dokumencie, sposób personalizacji lub indywidualizacji oraz wydawania dokumentu i jego odpisów, wypisów, wtórników, duplikatów, planowany nakład, a także wstępnie opisuje dokument wskazując w szczególności rodzaj materiału z którego ma być wykonany, formę i format dokumentu.

3. Emitent dokumentu publicznego, co najmniej 9 miesięcy przed planowanym wprowadzeniem nowego wzoru dokumentu publicznego kategorii pierwszej, a 12 miesięcy w przypadku wzorów dokumentów publicznych pozostałych kategorii, zgłasza Komisji potrzebę wprowadzenia nowego wzoru, definiując jego funkcje, zakres danych, niezbędne

oznaczenia graficzne do zamieszczenia na dokumencie, sposób personalizacji lub indywidualizacji oraz wydawania dokumentu i jego odpisów, wypisów, wtórników, duplikatów, planowany nakład, a także wstępnie opisuje dokument wskazując w szczególności rodzaj materiału z którego ma być wykonany, formę i format dokumentu. Emitent dokumentu publicznego może również poinformować Komisję o konieczności zastosowania dodatkowych zabezpieczeń przed fałszerstwem.

4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, emitent dokumentu publicznego może zgłosić potrzebę wprowadzenia nowego wzoru dokumentu publicznego w terminie krótszym niż wskazany w ust. 3.

Art. 12. 1. Zespół do współpracy z emitentem dokumentu publicznego nad opracowywaniem projektu dokumentu publicznego, o którym mowa w art. 55 ust. 1, zwany dalej "Zespołem", na podstawie danych, o których mowa w art. 11 ust. 2, przygotowuje rekomendację do zakwalifikowania dokumentu do jednej z kategorii dokumentów publicznych określając zabezpieczenia przed fałszerstwem oraz wymagania dotyczące sposobu personalizacji lub indywidualizacji, zasady odbioru wytworzonych dokumentów od wytwórcy, sposób wydawania dokumentu publicznego i wydawania jego odpisu, wypisów wtórników i duplikatu albo rekomendację odmawiającą zakwalifikowania dokumentu do dokumentów publicznych.

2. Zespół, na podstawie danych, o których mowa w art. 11 ust. 3, przygotowuje rekomendację do opracowania projektu wzoru dokumentu publicznego wraz z zabezpieczeniami przed fałszerstwem oraz wymaganiami dotyczącymi sposobu personalizacji lub indywidualizacji, zasady odbioru wytworzonych dokumentów od wytwórcy, sposobu wydawania dokumentu publicznego i wydawania jego odpisu, wypisów wtórników i duplikatu.

3. Przewodniczący Zespołu przedstawia Komisji, uzgodnioną z organem administracji publicznej, o którym mowa w art. 11 ust. 2, lub emitentem dokumentu publicznego rekomendację, o której mowa w ust. 1 i 2, do zatwierdzenia.

4. Komisja zatwierdza albo odrzuca rekomendację. W przypadku odrzucenia, Komisja przekazuje wytyczne do zmiany rekomendacji.

Art. 13. 1. Zatwierdzoną rekomendację Przewodniczący Zespołu przekazuje emitentowi dokumentu publicznego.

2. Emitent dokumentu publicznego, na podstawie zatwierdzonej rekomendacji do opracowania wzoru dokumentu publicznego, opracowuje projekt wzoru dokumentu publicznego i przekazuje go do zatwierdzenia przez Zespół.

3. Po zatwierdzeniu przez Zespół, emitent dokumentu publicznego zamieszcza projekt wzoru dokumentu publicznego oraz szczegółowy opis zabezpieczeń w projekcie aktu prawnego określającego wzór tego dokumentu.

Art. 14. Emitent dokumentu publicznego, przed rozpoczęciem produkcji dokumentu publicznego, przekazuje Zespołowi próbny wydruk blankietu dokumentu publicznego do weryfikacji jego zgodności z projektem i rekomendacją.

Art.15. Przepisy rozdziału 3 stosuje się do opracowywania jednolitego blankietu dokumentów publicznych, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 14.

Art. 16. Przepisów rozdziału 3 nie stosuje się do dokumentów publicznych, których wzór oraz zakres wymaganych zabezpieczeń został określony w przepisach prawa Unii Europejskiej lub prawa międzynarodowego.

Rozdział 4

Wytwarzanie blankietów dokumentów publicznych

Art. 17. 1. Blankiety dokumentów publicznych, o których mowa w art. 5 ust. 2, są wytwarzane przez jednoosobową spółkę Skarbu Państwa, której przedmiotem działalności jest wytwarzanie blankietów dokumentów i druków zabezpieczonych, mającą siedzibę oraz zakład produkcyjny, w którym są wytwarzane blankiety dokumentów publicznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwaną dalej „Spółką”.

2. Spółka posiada system zarządzania bezpieczeństwem potwierdzony certyfikatem zgodności z normą ISO 14298:2013.

3. Blankiety dokumentów publicznych, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 29, mogą być wytwarzane przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

4. Spółka wytwarza blankiety dokumentów publicznych odpłatnie.

5. Cena wytworzenia blankietów dokumentów publicznych, o których mowa w art. 5 ust. 2, jest ustalana w umowie zawieranej pomiędzy emitentem dokumentu publicznego a Spółką z uwzględnieniem zasad handlowych i interesu publicznego, z tym, że cena wytworzenia blankietu dokumentów publicznych, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 14, jest ustalana w umowie zawieranej pomiędzy Krajową Radą Notarialną a Spółką.

6. Jeżeli Spółka nie jest w stanie wytworzyć blankietów dokumentu publicznego, o którym mowa w art. 5 ust. 2, zgodnie z warunkami określonymi przez emitenta dokumentu publicznego, a w przypadku wzoru blankietu dokumentów publicznych, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 14, określonymi przez Krajową Radą Notarialną, blankiety tego dokumentu publicznego mogą być wytwarzane przez inny podmiot, o którym mowa w art. 18 ust. 1, posiadający świadectwo bezpieczeństwa przemysłowego pierwszego stopnia, oraz zakład produkcyjny, w którym będzie wytwarzany blankiet tego dokumentu publicznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

7. Jeżeli wytworzenie dokumentu publicznego, o którym mowa w art. 5 ust. 2, wymaga zgodnie z przepisami prawa Unii Europejskiej posiadania systemu zarządzania bezpieczeństwem potwierdzonego certyfikatem zgodności z normą ISO 14298:2013, do podmiotu, o którym mowa w art. 18 ust. 1 stosuje się przepis ust. 2.

8. W celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemu bezpieczeństwa dokumentów publicznych, emitent dokumentu publicznego, a w przypadku wzoru blankietu dokumentów publicznych, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 14, Krajowa Rada Notarialna informuje Ministra o zleceniu wytworzenia dokumentu publicznego, o którym mowa w art. 5 ust. 2, innemu niż Spółka podmiotowi , wskazując przyczyny podjęcia takiej decyzji.

Art. 18. Blankiety dokumentów publicznych, o których mowa w art. 5 ust. 4 i 5, są wytwarzane przez Spółkę albo inne podmioty, których przedmiotem działalności jest wytwarzanie blankietów dokumentów i druków zabezpieczonych, które spełniają wymagania dotyczące bezpieczeństwa produkcji dokumentów publicznych, o których mowa w art. 19 i 21 oraz, w przypadku wykonywania umowy wymagającej dostępu do informacji niejawnych o klauzuli „poufne” lub wyższej, posiadają odpowiednie świadectwo bezpieczeństwa przemysłowego.

Art. 19. Podmioty, o których mowa w art.18, dysponują potencjałem technicznym i technologicznych umożliwiającym realizację zlecenia oraz zapewniają bezpieczeństwo produkcji w tym:

1) bezpieczeństwo dokumentacji technicznej;
2) ewidencjonowanie i rozliczanie materiałów i innych elementów używanych do produkcji blankietów dokumentów publicznych, półproduktów oraz blankietów dokumentów publicznych na poszczególnych etapach procesu produkcyjnego;

3) zabezpieczenie przechowywanych materiałów i innych elementów używanych do produkcji blankietów dokumentów publicznych, półproduktów oraz wytworzonych blankietów dokumentów publicznych przed dostępem osób nieuprawnionych i utratą;
4) zabezpieczenie pomieszczeń, w których są wytwarzane i przechowywane blankiety dokumentów publicznych oraz materiały i inne elementy używane do produkcji blankietów, a także półprodukty;
5) ewidencjonowanie dostępu do pomieszczeń, o których mowa w pkt 4;
6) wydawanie nie wytworzonych blankietów dokumentów publicznych osobom uprawnionym;
7) protokolarne niszczenie pozostałości materiałów i innych elementów używanych do produkcji blankietów dokumentów publicznych, półproduktów oraz braków produkcyjnych i odpadów produkcyjnych;
8) prowadzenie ewidencji pracowników zatrudnionych przy produkcji dokumentów publicznych;
8) szkolenia pracowników zatrudnionych przy produkcji blankietów dokumentów publicznych w zakresie wymagań związanych z bezpieczeństwem produkcji.

Art. 20. Spółka oraz podmioty, o których mowa w art. 18, współdziałają z:
1) Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w zakresie sporządzania dokumentów, o których mowa w art. 35 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1897, 1948 i 1955);
2) Szefem Służby Wywiadu Wojskowego w zakresie sporządzania dokumentów, o których mowa w art. 39 ust. 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1318, 1955 i 2138 oraz z 2017 r. poz. 768).

Art. 21. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące bezpieczeństwa produkcji blankietów dokumentów publicznych, o których mowa w art. 5 ust. 4 i 5, mając na uwadze potrzebę ochrony materiałów i innych elementów używanych do produkcji blankietów dokumentów publicznych, półproduktów oraz wytworzonych blankietów dokumentów publicznych przed dostępem osób nieuprawnionych i utratą, a także konieczność prowadzenia przejrzystej ewidencji

materiałów i innych elementów używanych do produkcji blankietów dokumentów publicznych, półproduktów i blankietów dokumentów publicznych na poszczególnych etapach procesu produkcyjnego oraz ewidencji pomieszczeń, w których są wytwarzane i przechowywane blankiety dokumentów publicznych, materiały i inne elementy używane do produkcji blankietów dokumentów publicznych oraz półprodukty.

Rozdział 5

Kontrola wytwórców blankietów dokumentów publicznych

Art. 22. 1. Minister, wspólnie z Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, przeprowadza kontrolę:

1) wytwórcy blankietów dokumentów publicznych, o którym mowa w art. 17 ust. 1, w zakresie posiadania systemu zarządzania bezpieczeństwem potwierdzonego certyfikatem zgodności z normą ISO 14298:2013 oraz w zakresie spełniania warunku wytwarzania blankietów dokumentów publicznych w zakładzie produkcyjnym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
2) wytwórców blankietów dokumentów publicznych, o których mowa w art. 18, w zakresie, o którym mowa w art. 16, również w zakresie spełniania przez te podmioty warunków określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 21.

2. Do kontroli, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, 1948, 1997 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 460).

Art. 23. 1. Minister z Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego określają, w porozumieniu, skład zespołu kontrolującego.

2. Minister realizuje zadania organu kontroli wynikające z ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

3. W skład zespołu kontrolującego, o którym mowa w ust. 1, wchodzi upoważniony pracownik urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych, zwanego dalej „Ministerstwem”, oraz upoważniony funkcjonariusz Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

4. Kontrolą kieruje upoważniony pracownik Ministerstwa.

5. Upoważnienie do przeprowadzania kontroli zawiera:

1) oznaczenie wydającego upoważnienie oraz numer i datę wystawienia;
2) podstawę prawną podjęcia kontroli;

3) imię, nazwisko i stanowisko służbowe kontrolera;
4) zakres kontroli;
5 nazwę i adres jednostki kontrolowanej;
6) okres ważności upoważnienia;
7) podpis wydającego upoważnienie.

Art. 24. 1. Ustalenia dokonane w trakcie kontroli opisuje się w protokole, który obejmuje:
1) nazwę i adres kontrolowanego wytwórcy blankietów dokumentów publicznych;
2) imiona, nazwiska i stanowiska służbowe osób wchodzących w skład zespołu kontrolnego;
3) datę rozpoczęcia i zakończenia kontroli;
4) oznaczenie czynności i miejsca przeprowadzenia kontroli;
5) opis przebiegu kontroli, treść wyjaśnień i oświadczeń;

2. Protokół podpisują osoby wchodzące w skład zespołu kontrolującego.

Art. 25. Kierujący kontrolą przekazuje kontrolowanemu wytwórcy blankietów dokumentów publicznych protokół wraz z pouczeniem o prawie do zgłoszenia umotywowanych zastrzeżeń. Przekazanie protokołu następuje z zachowaniem przepisów o tajemnicy prawnie chronionej.

Art. 26. 1. Kontrolowany wytwórca blankietów dokumentów publicznych ma prawo do zgłoszenia, w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania protokołu, umotywowanych pisemnych zastrzeżeń do protokołu.

2. Na wniosek kontrolowanego wytwórcy blankietów dokumentów publicznych, złożony przed upływem terminu zgłoszenia zastrzeżeń, termin ten może być przedłużony na czas oznaczony przez kierującego kontrolą.

Art. 27. 1. Zastrzeżenia do protokołu rozpatruje upoważniony przez Ministra do tej czynności pracownik Ministerstwa.

2. Pracownik, o którym mowa w ust. 1:
1) odrzuca zastrzeżenia wniesione przez osobę nieuprawnioną lub wniesione po upływie terminu i zawiadamia o tym zgłaszającego zastrzeżenia, informując na piśmie o przyczynach, albo
2) uwzględnia zastrzeżenia w całości lub w części albo je oddala.

3. Kontrolowany wytwórca blankietów dokumentów publicznych może w każdym czasie wycofać złożone zastrzeżenia. Wycofane zastrzeżenia pozostawia się bez rozpatrzenia.

4. Kontrolowanemu wytwórcy blankietów dokumentów publicznych, w terminie 5 dni roboczych od dnia otrzymania zawiadomienia o odrzuceniu zastrzeżeń, przysługuje prawo do odwołania do Ministra.

5. Minister rozpatruje odwołanie i o swoim rozstrzygnięciu informuje na piśmie kontrolowanego wytwórcę blankietów dokumentów publicznych.

Art. 28. 1. Pracownik, o którym mowa w art. 27 ust. 1, przekazuje kontrolowanemu wytwórcy blankietów dokumentów publicznych stanowisko wobec oddalonych zastrzeżeń.

2. Kontrolowanemu wytwórcy blankietów dokumentów publicznych, w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania stanowiska o oddaleniu zastrzeżeń, przysługuje prawo do odwołania do Ministra.

3. Minister rozpatruje odwołanie i o swoim rozstrzygnięciu informuje na piśmie kontrolowanego wytwórcę blankietów dokumentów publicznych.

Art. 29. W przypadku uwzględnienia zastrzeżeń pracownik, o którym mowa w art. 27 ust. 1, dokonuje zmian w protokole i przekazuje kontrolowanemu wytwórcy blankietów dokumentów publicznych zmieniony protokół.

Art. 30. 1. Na podstawie protokołu pracownik, o którym mowa w art. 27 ust. 1, sporządza wystąpienie pokontrolne.

2. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, wystąpienie pokontrolne zawiera wnioski i zalecenia oraz wskazanie zakresu, przyczyn i skutków stwierdzonych nieprawidłowości.

Art. 31. Wystąpienie pokontrolne podpisuje Minister i przekazuje kontrolowanemu wytwórcy blankietów dokumentów publicznych.

Art. 32. Od wystąpienia pokontrolnego nie przysługują środki odwoławcze.

Art. 33. Kontrolowany wytwórca blankietów dokumentów publicznych, w wyznaczonym przez Ministra terminie, informuje Ministra o sposobie wykonania zaleceń, wykorzystaniu wniosków lub przyczynach ich niewykorzystania albo o innym sposobie usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.

Rozdział 6

Obowiązki emitenta dokumentu publicznego i funkcjonariusza publicznego

Art. 34. 1. Emitent dokumentu publicznego, najpóźniej w dniu wejścia w życie przepisu określającego wzór dokumentu publicznego, zamieszcza na swojej stronie internetowej pliki graficzne i dane dotyczące dokumentu publicznego, o których mowa w art. 45 ust. 2 pkt 1–3.

2. W terminie, o którym mowa w ust. 1, emitent dokumentu publicznego przekazuje Ministrowi, drogą elektroniczną, dane, o których mowa w art. 45 ust. 2 pkt 1, pkt 2 lit a–c, pkt 3 i 5, oraz, na zabezpieczonym informatycznym nośniku danych, dane, o których mowa w art. 45 ust. 2 pkt 4.

3. Emitent dokumentu publicznego, najpóźniej w dniu zakończenia wydawania dokumentu publicznego danego wzoru, przekazuje Ministrowi informację, o której mowa w art. 45 ust. 2 pkt 2 lit. d.

Art. 35. 1. Emitent dokumentu publicznego, najpóźniej w dniu wejścia w życie przepisu określającego wzór dokumentu publicznego, o którym mowa w art. 5 ust. 2 i 4, przekazuje wzorzec tego dokumentu Komendantowi Głównemu Policji, Komendantowi Głównemu Straży Granicznej, Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz Ministrowi.

2. Przez wzorzec dokumentu publicznego rozumie się wykonany na zlecenie emitenta dokumentu publicznego, spersonalizowany lub zindywidualizowany fikcyjnymi danymi, blankiet dokumentu publicznego z naniesionym w sposób trwały oznaczeniem „WZORZEC” oraz "SPECIMEN", a w przypadku dokumentów publicznych, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 14, blankiet niespersonalizowany i niezindywidualizowany fikcyjnymi danymi.

Art. 36. 1. Emitent dokumentu publicznego przekazuje wzorzec dokumentu publicznego na żądanie Ministra.

2. Minister, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, może przekazać wzorzec dokumentu publicznego, z wyłączeniem wzorców dokumentów, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 29, na wniosek, placówkom dyplomatycznym lub służbom państw trzecich, a także użyczyć wzorzec podmiotom mającym co najmniej 5 letnie doświadczenie w działalności eksperckiej i edukacyjnej w obszarze dokumentów.

3. Komendant Główny Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego, nie

udostępniają wzorców dokumentów publicznych, z wyłączeniem wykorzystania ich jako materiał porównawczy w badaniach kryminalistycznych realizowanych przez uprawnione podmioty lub jako materiał dydaktyczny w celach szkoleniowych..

4. Zasady, o których mowa w ust. 1–3 , dotyczą również blankietów dokumentów publicznych, które mogą być udostępniane pod warunkiem, że będą zawierały naniesione w sposób trwały oznaczenie „WZÓR”.

Art. 37. Emitent dokumentu publicznego przekazuje Ministrowi dokument publiczny, zwrócony przez posiadacza tego dokumentu wskazującego na jego uszkodzenie w wyniku wady technicznej, celem dokonania oceny jakości tego dokumentu.

Art. 38. Emitent dokumentu publicznego współdziała z:

1) Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w zakresie sporządzania dokumentów, o których mowa w art. 35 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu;
2) Szefem Służby Wywiadu Wojskowego w zakresie sporządzania dokumentów, o których mowa w art. 39 ust. 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego.

Art. 39. 1. Na żądanie Ministra, emitent dokumentu publicznego, przy współpracy z wytwórcą tego dokumentu, zapewnia dostęp do dokumentacji technicznej dokumentu publicznego z zachowaniem przepisów o tajemnicy przedsiębiorstwa i ochronie informacji niejawnych.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do dokumentów, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 29.

Art. 40. 1. Prokurator Generalny, Komendant Główny Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Komendant Żandarmerii Wojskowej, Szef Krajowej Administracji Skarbowej oraz organy Inspekcji Handlowej i Państwowej Inspekcji Sanitarnej, niezwłocznie po otrzymaniu opinii biegłego stwierdzającej fałszerstwo dokumentu publicznego, wskazujące na naruszenie stosowanych w dokumentach publicznych zabezpieczeń przed fałszerstwem, przekazują Ministrowi dane, o których mowa w art. 45 ust. 2 pkt 6, oraz kopię opinii biegłego.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, mogą być przekazywane drogą elektroniczną.

3. Organ dysponujący dowodem rzeczowym w postaci sfałszowanego dokumentu publicznego, umożliwia upoważnionemu członkowi Komisji dostęp do tego dowodu

rzeczowego, a po prawomocnym zakończeniu postępowania karnego, przekazuje dowód rzeczowy na czas wskazany w upoważnieniu.

4. Dostęp, o którym mowa w ust. 3, nie może utrudniać postępowania karnego, ani wpływać na zmniejszenie wartości tego dowodu dla prowadzonego postępowania.

Art. 41. 1. Funkcjonariusz publiczny dokonujący, w zakresie swej właściwości, czynności na podstawie okazywanych lub składanych dokumentów publicznych, zapoznaje się z informacjami, o których mowa w art. 45 ust. 2 pkt 1–3.

2. Funkcjonariusz publiczny, o którym mowa w ust. 1, kontroluje autentyczność dokumentów publicznych w zakresie pierwszego stopnia weryfikacji, o którym mowa w art. 7 ust. 4 pkt 1.

3. Funkcjonariusz publiczny, o którym mowa w ust. 1, jeżeli dysponuje przyrządami powiększającymi lub emitującymi promieniowanie UV, dokonuje kontroli autentyczności dokumentów publicznych również w zakresie drugiego stopnia weryfikacji, o którym mowa w art. 7 ust. 4 pkt 2.

Rozdział 7

Zasady przechowywania blankietów dokumentów publicznych oraz dokumentów publicznych

Art. 42. 1. Blankiety dokumentów publicznych przechowywane w miejscu ich personalizacji lub indywidualizacji oraz dokumenty publiczne przechowywane w miejscu ich wydawania, są zabezpieczone przed dostępem osób nieuprawnionych, utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem.

2. Pomieszczenie, w którym przechowywane są dokumenty publiczne, o których mowa w art. 5 ust. 2 i 4, oraz blankiety tych dokumentów publicznych jest zamykane, dostęp do tego pomieszczenia mają wyłącznie osoby upoważnione. Jeżeli pomieszczenie znajduje się na parterze, okna zewnętrzne są zabezpieczone przez zamontowanie:

1) szyb odpornych na przebicie lub rozbicie lub;
2) stalowych żaluzji albo siatki stalowej lub;
3) okratowania.

3. Pomieszczenie, o którym mowa w ust. 2, przeznaczone do przechowywania i wydawania dokumentów publicznych posiada wydzieloną część, w której przechowywane są dokumenty publiczne, zabezpieczoną przed dostępem osób nieuprawnionych.

4. Dokumenty publiczne, o których mowa w art. 5 ust. 5, oraz blankiety tych dokumentów publicznych są przechowywane w zamykanej szafie metalowej lub sejfie, do których dostęp mają wyłącznie osoby upoważnione.

5. Dostęp do pomieszczenia, o którym mowa w ust. 2, oraz do wydzielonej części pomieszczenia, o której mowa w ust. 3, a także do szafy lub sejfu, o których mowa w ust. 4, jest rejestrowany.

6. Rejestracja, o której mowa w ust. 5, może polegać na zamontowaniu systemu kontroli dostępu do pomieszczeń, o których mowa w ust. 2 i 3, lub prowadzeniu rejestru wejść i wyjść do tych pomieszczeń oraz prowadzeniu rejestru wydawania i zwrotu kluczy do tych pomieszczeń i szafy lub sejfu, o których mowa w ust. 4.

Art. 43. Dokumenty publiczne będące drukami ścisłego zarachowania oraz blankiety tych dokumentów publicznych są ewidencjonowane. Wykazy dokumentów publicznych i blankietów dokumentów publicznych oraz dowody ich przekazania i odbioru podlegają zabezpieczeniu przed dostępem osób nieuprawnionych w sposób przewidziany w art. 42.

Rozdział 8

Rejestr Dokumentów Publicznych

Art. 44. Minister prowadzi Rejestr Dokumentów Publicznych, zwany dalej „Rejestrem”.

Art. 45. 1. Rejestr jest prowadzony w systemie teleinformatycznym dopuszczonym do przetwarzania informacji niejawnych, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1167 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 935).

2. W Rejestrze gromadzi się w odniesieniu do dokumentu publicznego:

1) pliki graficzne zawierające widok ogólny wzorca dokumentu publicznego oraz jego elementy charakterystyczne;
2) opis dokumentu publicznego zawierający w szczególności:
   a) datę wprowadzenia wzoru do obrotu prawnego,
   b) datę rozpoczęcia wydawania dokumentu publicznego danego wzoru,
   c) okres ważności dokumentu publicznego,
   d) datę zakończenia wydawania dokumentu danego wzoru;
3) pliki graficzne obrazujące elementy zabezpieczeń przed fałszerstwem przeznaczone do weryfikacji autentyczności dokumentu publicznego pierwszego i drugiego stopnia wraz z opisem sposobu dokonywania tej weryfikacji;

4) wykaz zabezpieczeń przed fałszerstwem przeznaczonych do dokonywania weryfikacji autentyczności dokumentu publicznego trzeciego stopnia wraz z opisem sposobu tej weryfikacji;
5) informacje dotyczące warunków produkcji blankietów dokumentów publicznych w szczególności wskazanie wytwórcy lub wytwórców, wielkości nakładu, wykazu oznaczeń indywidualnych;
6) informacje o przypadkach fałszerstw dokumentów publicznych dotyczące:
   a) oznaczenia sprawy i organu ją prowadzącego,
   b) miejsca i daty ujawnienia fałszywego dokumentu, w tym nazwę miejscowości, w której nastąpiło ujawnienie ze wskazaniem powiatu i województwa,
   c) ujawnionych ośrodków fałszerskich,
   d) rodzaju sfałszowanego dokumentu publicznego, jego cech charakterystycznych i liczby sfałszowanych dokumentów publicznych.

3. W Rejestrze mogą być gromadzone skany cech charakterystycznych sfałszowanych dokumentów publicznych oraz opisy dokonanych fałszerstw.

4. Dane dotyczące dokumentów publicznych, które utraciły moc obowiązującą, gromadzone są w Rejestrze jako dane archiwalne.

Art. 46. 1. Minister wprowadza dane, o których mowa w art. 45 ust. 2 bezpośrednio, w czasie rzeczywistym do Rejestru, niezwłocznie po ich otrzymaniu od emitenta dokumentu publicznego lub organu, o którym mowa w art. 40 ust. 1.

2. Minister wprowadza dane, o których mowa w art. 45 ust. 3 bezpośrednio, w czasie rzeczywistym do Rejestru, niezwłocznie po ich opracowaniu.

Art. 47. 1. Rejestr w zakresie danych, o których mowa w art. 45 ust. 2 pkt 1–3, jest powszechnie dostępny.

2. Dostęp do przeglądania danych, o których mowa w art. 45 ust. 2 pkt 4 i 6 oraz w ust. 3 i 4 posiadają sądy, prokuratura, Policja, Straż Graniczna, Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Agencja Wywiadu, Służba Kontrwywiadu Wojskowego, Służba Wywiadu Wojskowego, Żandarmeria Wojskowa oraz Krajowa Administracja Skarbowa.

3. Minister, na uzasadniony wniosek podmiotu mającego co najmniej 5 letnie doświadczenie w działalności eksperckiej w zakresie badań autentyczności dokumentów ,

może po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego wyrazić zgodę na udostępnienie danych, o których mowa w art. 45 ust. 2 pkt 4 i ust. 4.

4. Minister, na uzasadniony wniosek Spółki, może wyrazić zgodę na udostępnienie danych, o których mowa w art. 45 ust. 2 pkt 6 lit. d oraz ust. 3.

Art. 48. 1. Minister gromadzi i przechowuje zbiór kopii opinii biegłych stwierdzających przypadki fałszerstw dokumentów publicznych przez 10 lat od daty otrzymania opinii.

2. Kopie opinii, o których mowa w ust. 1, nie są udostępniane.

3. Kopie opinii po upływie 10 lat są komisyjnie niszczone.

Rozdział 9

Komisja do spraw dokumentów publicznych

Art. 49. 1. Przy Ministrze działa Komisja do spraw dokumentów publicznych..

2. Zadania, o których mowa w art. 3 pkt 1 - 8, Minister wykonuje przy pomocy Komisji.

3. Oceny jakości wydawanych dokumentów publicznych, Komisja dokonuje na podstawie otrzymywanych od emitentów dokumentów publicznych, zwróconych przez posiadaczy wskazujących na ich uszkodzenie w wyniku wady technicznej.

4. Charakter działania Komisji jest stały.

5. W skład Komisji wchodzą:

1) siedmiu członków powołanych spośród osób wykonujących obowiązki służbowe w Ministerstwie;
2) do piętnastu członków powołanych spośród pracowników jednostek organizacyjnych nadzorowanych przez Ministra, funkcjonariuszy lub pracowników delegowanych przez Komendanta Głównego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej oraz Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego na czas niezbędny do wykonywania zadań;
3) do pięciu członków powołanych spośród ekspertów innych podmiotów zajmujących się dokumentami publicznymi.

6. Przewodniczący i zastępca przewodniczącego Komisji posiadają co najmniej 5 letnie, udokumentowane doświadczenie z zakresu technicznych badań dokumentów lub co najmniej 5 letnie, udokumentowane doświadczenie związane z projektowaniem systemów zabezpieczeń dokumentów.

7. Trzech członków Komisji, o których mowa w ust. 5 pkt 1, oraz członkowie, o których mowa w ust. 5 pkt 2, posiadają co najmniej 2 letnie, udokumentowane doświadczenie, o którym mowa w ust. 5.

8. Dwóch członków Komisji, o których mowa w ust. 5 pkt 1, posiada wykształcenie wyższe oraz co najmniej 5 letnie doświadczenie zawodowe w administracji publicznej.

Art. 50. 1. Członkowie Komisji posiadają poświadczenie bezpieczeństwa upoważniające do dostępu do informacji niejawnych oznaczonych klauzulą „Tajne" oraz „EU Secret".

2. Dopuszcza się możliwość powołania do składu Komisji w charakterze członków, nie więcej niż 5 osób, które nie posiadają poświadczenia bezpieczeństwa upoważniającego do dostępu do informacji niejawnych o wymaganych klauzulach. W takim przypadku, niezwłocznie po powołaniu do składu Komisji, osoba uprawniona składa wniosek o przeprowadzenie postępowania sprawdzającego.

3. Osoby, o których mowa w ust. 2, do czasu uzyskania poświadczeń bezpieczeństwa upoważniających do dostępu do informacji niejawnych o wymaganych klauzulach, nie uczestniczą w posiedzeniach wymagających dostępu do informacji niejawnych oznaczonych tymi klauzulami.

Art. 51. 1. Minister powołuje i odwołuje członków Komisji i spośród członków, o których mowa w art. 49 ust. 5 pkt 1, wyznacza przewodniczącego Komisji oraz zastępcę przewodniczącego Komisji.

2. Minister zwraca się do szefów służb, o których mowa w art. 49 ust. 5 pkt 2, o wskazanie kandydatów na członków Komisji spośród funkcjonariuszy lub pracowników, spełniających wymagania określone w art. 49 ust. 7.

3. Członkostwo w Komisji wygasa w wyniku rezygnacji, śmierci albo rozwiązania stosunku pracy z członkami będącymi pracownikami Ministerstwa, jednostek organizacyjnych nadzorowanych przez Ministra, lub wskazanymi przez Komendanta Głównego Policji, Komendanta Głównego Straży Granicznej oraz Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, albo zaprzestania pełnienia przez funkcjonariuszy służby, w związku z którą zostali powołani do składu Komisji.

Art. 52. Przewodniczący Komisji może zapraszać do udziału w posiedzeniach Komisji lub Zespołów przedstawicieli nauki lub innych specjalistów zajmujących się problematyką

projektowania dokumentów i ich zabezpieczeń przed fałszerstwem oraz stwierdzaniem fałszerstw.

Art. 53. 1. Udział w pracach Komisji jest nieodpłatny.

2. Przewodniczący, zastępca przewodniczącego i członkowie, o których mowa w art. 49 ust. 5 pkt 1, uczestniczą w pracach Komisji w ramach obowiązków służbowych i nie otrzymują dodatkowego wynagrodzenia.

Art. 54. 1. Komisja obraduje w obecności co najmniej 10 członków, w tym przewodniczącego Komisji lub zastępcy.

2. Rozstrzygnięcia Komisji zapadają większością głosów w głosowaniu jawnym. W razie równej liczby głosów rozstrzyga głos przewodniczącego posiedzenia.

Art. 55. 1. Przewodniczący Komisji w przypadku, o którym mowa w art. 11 ust. 2 i 3, powołuje spośród członków, o których mowa w art. 49 ust. 5 pkt 1, przewodniczącego Zespołu do współpracy z emitentem dokumentu publicznego nad opracowywaniem projektu dokumentu publicznego, zwanego dalej „Zespołem”.

2. Przewodniczący Komisji powołuje pozostałych członków Zespołu spośród członków Komisji, o których mowa w art. 49 ust. 5 pkt 2 i 3.

3. Przewodniczący Zespołu zwołuje pierwsze posiedzenie Zespołu nie później niż w terminie 7 dni od dnia powołania.

4. Rozstrzygnięcia Zespołu zapadają większością głosów w głosowaniu jawnym. W razie równej liczby głosów rozstrzyga głos przewodniczącego Zespołu.

Art. 56. Przewodniczący Komisji przedstawia Ministrowi, nie rzadziej niż raz na pół roku, informacje o pracach Komisji.

Art. 57. 1. Obsługę administracyjną Komisji wykonuje Ministerstwo.

2. Minister wyznacza dwóch sekretarzy Komisji spośród pracowników Ministerstwa.

3. Sekretarze Komisji organizują prace Komisji i Zespołów oraz biorą udział w ich posiedzeniach.

4. Do sekretarzy Komisji stosuje się przepis art. 50 ust. 1.

Art. 58. Minister właściwy do spraw wewnętrznych ustala, w drodze zarządzenia, regulamin Komisji, w którym określa:

1) tryb pracy Komisji,
2) organizację i sposób działania Komisji

– mając na uwadze sprawne i efektywne realizowanie zadań z zakresu dokumentów publicznych.

Rozdział 10

Przepis karny

Art. 59. Kto wytwarza, oferuje, zbywa lub przechowuje w celu zbycia replikę dokumentu publicznego podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Rozdział 11

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 60. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji w art. 20a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

"2. Przy wykonywaniu czynności operacyjno–rozpoznawczych policjanci mogą posługiwać się dokumentami publicznymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2, ust. 2 i 3 ustawy z dnia ……. 2017 r. o dokumentach publicznych (Dz. U. poz. ….) lub innymi dokumentami, które uniemożliwiają ustalenie danych identyfikujących policjanta oraz środków, którymi posługuje się przy wykonywaniu zadań służbowych.”;

Art. 61. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej w art. 9c ust. 2 otrzymuje brzmienie:

"2. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych funkcjonariusze mogą posługiwać się dokumentami, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2, ust. 2 i 3 ustawy z dnia ……. 2017 r. o dokumentach publicznych (Dz. U. poz. ….) lub innymi dokumentami, które uniemożliwiają ustalenie danych identyfikujących funkcjonariusza Straży Granicznej oraz środków, którymi posługuje się przy wykonywaniu zadań służbowych.”.

Art. 62. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym uchyla się art. 75d.

Art. 63. W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu w art. 35 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przy wykonywaniu czynności operacyjno–rozpoznawczych funkcjonariusze Agencji mogą posługiwać się dokumentami publicznymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2, ust. 2 i 3 ustawy z dnia ……. 2017 r. o dokumentach publicznych (Dz. U. poz. ….) lub innymi dokumentami, które uniemożliwiają ustalenie danych identyfikujących funkcjonariusza oraz środków, którymi posługuje się przy wykonywaniu zadań służbowych.”;

2) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

"4. ABW z zastrzeżeniem ust. 5, na wniosek upoważnionych organów, służb i instytucji państwowych, sporządza i wydaje dokumenty uniemożliwiające ustalenie danych identyfikujących funkcjonariuszy i pracowników tych organów, służb lub instytucji oraz osób udzielających im pomocy przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz środków, którymi posługują się przy wykonywaniu zadań służbowych, a także prowadzi centralny rejestr tych dokumentów."

3) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Przy sporządzaniu i wydawaniu dokumentów, o których mowa w ust. 2 i 4, ABW może dokonywać zmiany danych i informacji zgromadzonych w rejestrach publicznych i ewidencjach prowadzonych przez organy administracji publicznej, służące uprawdopodobnieniu danych i informacji zawartych w tych dokumentach.”;

4) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Przy sporządzaniu i wydawaniu dokumentów, o których mowa w ust. 2 i 4, Szef ABW może korzystać z pomocy emitenta dokumentu publicznego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3, Spółki, o której mowa w art. 17 ust. 1 i podmiotów, o których mowa w art. 18 ustawy z dnia ……. 2017 r. o dokumentach publicznych.”.

Art. 64. W ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o referendum ogólnokrajowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 318 oraz z 2017 r. poz. 850) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 20:

a) w ust. 5 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Na karcie do głosowania drukuje się odcisk pieczęci Państwowej Komisji Wyborczej oraz oznacza się miejsce na odcisk pieczęci komisji obwodowej, a także – w obwodach głosowania utworzonych w kraju – oznacza się miejsce na umieszczenie naklejki zabezpieczającej.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Państwowa Komisja Wyborcza ustala, w drodze uchwały:

1) wzory:
   a) karty do głosowania,
   b) nakładki na karty do głosowania sporządzone w alfabecie Braille'a,
   c) naklejek zabezpieczających karty do głosowania;
2) zasady drukowania kart i tryb przekazywania ich komisjom obwodowym;
3) tryb przekazywania naklejek zabezpieczających karty do głosowania komisjom obwodowym.";

2) w art. 22 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W obwodach głosowania utworzonych w kraju komisja obwodowa ustala liczbę niewykorzystanych naklejek zabezpieczających karty do głosowania, a następnie umieszcza naklejki w odrębnym zapieczętowanym pakiecie.";

3) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. Nieważne są karty do głosowania inne niż urzędowo ustalone lub nieopatrzone pieczęcią komisji obwodowej, a – w obwodach głosowania utworzonych w kraju – także bez umieszczonej naklejki zabezpieczającej.";

4) po art. 25 dodaje się art. 25a w brzmieniu:

„Art. 25a 1. W obwodach głosowania utworzonych w kraju komisja obwodowa sporządza, w dwóch egzemplarzach, protokół rozliczenia naklejek zabezpieczających karty do głosowania.

2. Do protokołu, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 26 ust. 1 i 3 stosuje się odpowiednio.";

5) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. Wzory protokołów, o których mowa w art. 25 ust. 1, art. 25a ust. 1, art. 28 ust. 2 oraz art. 29 ust. 3 pkt 2, określa, w drodze uchwały, Państwowa Komisja Wyborcza.";

6) w art. 32:
   a) w ust. 2 w pkt 2 w lit. c kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się lit. d w brzmieniu:
      „d) „liczbę niewykorzystanych naklejek zabezpieczających karty do głosowania.",
   b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Po wykonaniu czynności, o których mowa w ust. 2, komisja obwodowa umieszcza w opieczętowanych pakietach odrębnie:

1) karty niewykorzystane,
2) spis osób uprawnionych do udziału w referendum,
3) niewykorzystane naklejki zabezpieczające karty do głosowania

– które wraz z urną pozostają w lokalu komisji.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przed rozpoczęciem głosowania w drugim dniu komisja obwodowa stwierdza protokolarnie, czy pieczęcie na:

1) wejściu do lokalu komisji,
2) pakietach:
   a) z kartami do głosowania,
   b) z niewykorzystanymi naklejkami zabezpieczającymi karty do głosowania,
   c) ze spisem osób uprawnionych do głosowania

   – są nienaruszone.”,

d) w ust. 8 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przepisy ust. 2 pkt 1 i pkt 2 lit a–c, ust. 3 pkt 1 i 2, ust. 4, ust. 5 pkt 1 i pkt 2 lit. a i c oraz ust. 6 i 7 stosuje się do obwodów głosowania utworzonych na polskim statku morskim i za granicą, z tym że:”;

7) w art. 91 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1:

1) dla każdego referendum sporządza się oddzielnie protokoły głosowania oraz protokoły o wyniku referendum;
2) sporządza się jeden zbiorczy protokół, o którym mowa w art. 25a ust. 1;
3) na wszystkich kartach do głosowania komisja obwodowa umieszcza naklejki zabezpieczające, sporządzone według jednego wzoru.”.

Art. 65. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2164, z późn. zm.[3)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 pkt 5c otrzymuje brzmienie:

„5c) zamówień dotyczących wytwarzania :

[3)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 831, 996, 1020, 1250, 1265, 1579, 1920 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 933.

a) blankietów dokumentów publicznych, o których mowa w art. 5 ust. 2 ustawy z dnia …….. o dokumentach publicznych (Dz. U. poz. …..) oraz ich personalizacji lub indywidualizacji,

b) znaków akcyzy;

c) znaków legalizacyjnych i nalepek kontrolnych, o których mowa w ustawie z dnia 20 czerwca 1997r. – Prawo o ruchu drogowym,

d) kart do głosowania i naklejek zabezpieczających karty do głosowania , o których mowa w art. 40 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2017 r. poz. 15) oraz w art. 20 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o referendum ogólnokrajowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 318),

e) znaków holograficznych umieszczanych na zaświadczeniach o prawie do głosowania, o których mowa w art. 32 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy,

f) układu mikroprocesorowego z oprogramowaniem służącym do zarządzania dokumentami publicznymi, systemów i baz informatycznych niezbędnych do zastosowania dokumentu publicznego, o których mowa w art. 5 ust. 2 ustawy z dnia o dokumentach publicznych, zawierającego warstwę elektroniczną, zgodnie z jego przeznaczeniem;

2) uchyla się art. 4aa.

Art. 66. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o systemie tachografów cyfrowych w art. 18 uchyla się ust. 1.

Art.67. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1310, 1948, 1955 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 244 i 768) w art. 24 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

"2. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych funkcjonariusze CBA mogą posługiwać się dokumentami, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2, ust. 2 i 3 ustawy z dnia … 2017 r. o dokumentach publicznych (Dz. U. poz. …) lub innymi dokumentami, które uniemożliwiają ustalenie danych identyfikujących funkcjonariusza oraz środków, którymi posługuje się przy wykonywaniu zadań służbowych

Art. 68. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego w art. 39 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych funkcjonariusze SKW i SWW mogą posługiwać się dokumentami publicznymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2, ust. 2 i 3 ustawy z dnia … 2017 r. o dokumentach publicznych (Dz. U. poz. …) lub innymi dokumentami, które uniemożliwiają ustalenie danych identyfikujących funkcjonariusza oraz środków, którymi posługuje się przy wykonywaniu zadań służbowych.”;

2) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. SWW, na potrzeby uprawnionych organów, służb i instytucji państwowych, sporządza i wydaje dokumenty publiczne, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 16 - 20 oraz pkt 29 lit. g i h ustawy z dnia … 2017 r. o dokumentach publicznych i inne dokumenty wojskowe oraz dokumenty SKW i SWW, uniemożliwiające ustalenie danych identyfikujących żołnierzy, funkcjonariuszy albo pracowników tych organów, służb i instytucji, osób udzielających im pomocy przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz środków, którymi posługują się przy wykonywaniu zadań służbowych, a także prowadzi rejestr tych dokumentów. Sporządzanie i wydawanie dokumentów na potrzeby organów, służb i instytucji innych niż SWW następuje na ich wniosek.”;

3) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Przy sporządzaniu i wydawaniu dokumentów, o których mowa w ust. 4, SWW może dokonywać zmiany danych i informacji zgromadzonych w rejestrach publicznych i ewidencjach prowadzonych przez organy administracji publicznej, służące uprawdopodobnieniu danych i informacji zawartych w tych dokumentach.

4b. Przy sporządzaniu i wydawaniu dokumentów, o których mowa w ust. 4, Szef SWW może korzystać z pomocy emitenta dokumentu publicznego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3, Spółki, o której mowa w art. 17 ust. 1 i podmiotów, o których mowa w art. 18 ustawy z dnia … 2017 r. o dokumentach publicznych.”

Art. 69. W ustawie z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz. U. z 2016 r. poz. 391, 862, 1579 i 1948) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 46:

a) w ust. 1 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) przedstawienia przez posiadacza dowodu osobistego organowi gminy potwierdzenia złożenia organowi uprawnionemu do prowadzenia dochodzeń

zawiadomienia o podejrzeniu nieuprawnionego wykorzystania danych osobowych posiadacza dowodu osobistego, w tym serii i numeru dowodu osobistego albo przedstawienia dokumentu potwierdzającego wszczęcie z urzędu czynności przez ten organ albo przedstawienia decyzji Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych stwierdzającej naruszenie przepisów o ochronie danych w zakresie bezpieczeństwa danych osobowych posiadacza dowodu osobistego, w tym serii i numeru dowodu osobistego;”,

b) ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) niezwłocznie – w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4 i 5a”;

2) w art. 47 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Posiadacz dowodu osobistego, którego dowód osobisty został utracony lub uszkodzony, zgłasza niezwłocznie, osobiście ten fakt organowi dowolnej gminy, a posiadacz dowodu osobistego przebywający poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – dowolnemu konsulowi Rzeczypospolitej Polskiej.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zgłoszenia utraty lub uszkodzenia dowodu osobistego konsulowi Rzeczypospolitej Polskiej można również dokonać w formie pisemnej za pomocą poczty lub telefaksu.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Zgłoszenia utraty lub uszkodzenia dowodu osobistego może dokonać pełnomocnik legitymujący się pełnomocnictwem szczególnym do dokonania zgłoszenia.”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Posiadaczowi dowodu osobistego, który dokonał osobistego zgłoszenia organowi gminy lub konsulowi Rzeczypospolitej Polskiej utraty lub uszkodzenia dowodu osobistego, wydaje się zaświadczenie o utracie lub uszkodzeniu dowodu osobistego.”;

3) po art. 48 dodaje się art. 48a w brzmieniu:

„Art. 48a. 1. W przypadku zawiadomienia organu uprawnionego do prowadzenia dochodzeń albo wszczęcia przez ten organ z urzędu czynności dotyczących nieuprawnionego wykorzystania danych osobowych posiadacza dowodu osobistego albo wydania decyzji, o której mowa w art. 46 ust. 1 pkt 5a, posiadacz dowodu osobistego,

może zgłosić osobiście ten fakt organowi dowolnej gminy w celu unieważnienia posiadanego dowodu osobistego.

2. Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się na formularzu zgłoszenia nieuprawnionego wykorzystania danych osobowych.

3. Przepisy art. 47 ust. 2, 4 i 4a stosuje się odpowiednio.

4. Formularz, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

1) dane, o których mowa w art. 28 pkt 1–6 oraz dane, o których mowa w art. 12 pkt 2 lit. a i b;

2) własnoręczny czytelny podpis zgłaszającego, a w przypadku formularza złożonego w formie dokumentu elektronicznego – kwalifikowany podpis elektroniczny lub podpis potwierdzony profilem zaufanym ePUAP.

5. Składając formularz, o którym mowa w ust. 2, przedstawia się potwierdzenie złożenia organowi uprawnionemu do prowadzenia dochodzeń zawiadomienia o podejrzeniu nieuprawnionego wykorzystania danych osobowych zgłaszającego, w tym serii i numeru dowodu osobistego, dokument potwierdzający wszczęcie z urzędu czynności przez ten organ albo decyzję Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych stwierdzającą naruszenie przepisów o ochronie danych w zakresie bezpieczeństwa danych osobowych posiadacza dowodu osobistego, w tym serii i numeru dowodu osobistego.”;

4) w art. 49 po ust. 3 dodaje się ust. 4–6 w brzmieniu:

„4. Posiadacz dowodu osobistego zgłoszonego jako utracony, w przypadku jego odnalezienia, jest obowiązany niezwłocznie przekazać go organowi dowolnej gminy lub konsulowi Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Funkcjonariusz publiczny, w przypadku stwierdzenia, że dowód osobisty okazany przez jego posiadacza został zgłoszony jako utracony, obowiązany zatrzymać ten dokument i przekazać organowi, który go wydał .

6. Organy, o których mowa w ust. 3 i 4, przekazują dowód osobisty organowi, który go wydał.”;

5) w art. 50:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W okresie ważności dowód osobisty unieważnia się w przypadkach, o których mowa w art. 46 ust. 1 pkt 2–5a, w przypadku utraty obywatelstwa polskiego, zgonu posiadacza dowodu osobistego oraz wydania decyzji o odmowie

wydania dowodu osobistego, o której mowa w art. 32, jeżeli dowód został uprzednio wystawiony.”,

b) w ust. 3 po pkt 6 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) z dniem zgłoszenia do organu dowolnej gminy nieuprawnionego wykorzystania danych osobowych , o którym mowa w art. 48a.”;

6) w art. 51 w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) organ gminy, do którego zgłoszono nieuprawnione wykorzystanie danych osobowych, o którym mowa w art. 48a,”;

7) w art. 54:

a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) sposób i tryb postępowania w sprawach utraty, uszkodzenia, zgłoszenia nieuprawnionego wykorzystania danych osobowych, o którym mowa w art. 48a, unieważnienia i zwrotu dowodu osobistego,”,

b) po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:

„11a) wzór formularza żądania unieważnienia dowodu osobistego,”;

8) użyte w art. 46 w ust. 1 w pkt 5, w art. 49 w ust. 1 i 3 oraz w art. 50 w ust. 3 w pkt 1, w różnym przypadku wyrazy „placówka konsularna Rzeczypospolitej Polskiej” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „konsul Rzeczypospolitej Polskiej”.

Art. 70. W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2017 r. poz. 15 i 1089) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 40:

a) po § 4 dodaje się § 4a i 4b w brzmieniu:

„§ 4a. Na karcie do głosowania oznacza się miejsce na umieszczenie naklejki zabezpieczającej.

§ 4b. Przepisu § 4a nie stosuje się do kart do głosowania wykorzystywanych w obwodach głosowania utworzonych na polskich statkach morskich i za granicą.”,

b) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Państwowa Komisja Wyborcza ustala:

1) wzory kart do głosowania i naklejek zabezpieczających karty do głosowania;

2) tryb przekazywania naklejek zabezpieczających karty do głosowania obwodowym komisjom wyborczym.”;

2) w art. 42:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Przed rozpoczęciem głosowania obwodowa komisja wyborcza sprawdza, czy:

1) urna jest pusta, po czym komisja zamyka urnę i opieczętowuje ją swoją pieczęcią;

2) na miejscu znajduje się:

a) spis wyborców,

b) potrzebna liczba kart do głosowania właściwych dla przeprowadzanych wyborów,

c) potrzebna liczba naklejek zabezpieczających karty do głosowania;

3) w lokalu wyborczym znajduje się odpowiednia liczba łatwo dostępnych miejsc zapewniających tajność głosowania.”,

b) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Przepisu § 1 pkt 2 lit. c nie stosuje się w obwodach głosowania utworzonych na polskich statkach morskich i za granicą.”;

3) w art. 47:

a) w § 2 w pkt 2 w lit. c kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) liczbę niewykorzystanych naklejek zabezpieczających karty do głosowania i umieszcza je w opieczętowanym pakiecie oraz oddaje je na przechowanie zastępcy przewodniczącego komisji lub innemu członkowi komisji.”,

b) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. W przypadku, o którym mowa w § 2, przed rozpoczęciem głosowania obwodowa komisja wyborcza stwierdza protokolarnie, czy pieczęcie na:

1) wejściu do lokalu wyborczego,

2) urnie wyborczej,

3) pakietach:

a) z kartami do głosowania,

b) z niewykorzystanymi naklejkami zabezpieczającymi karty do głosowania,

c) ze spisem wyborców

– są nienaruszone.”,

c) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. Przepisy § 1, § 2 pkt 1 i pkt 2 lit. a–c, § 3, § 4 pkt 1, 2, pkt 3 lit. a i c oraz przepisy wydane na podstawie § 6 stosuje się do obwodów głosowania utworzonych na polskim statku morskim i za granicą, z tym że obowiązek zapewnienia ochrony lokalu wyborczego, o którym mowa w § 3, spoczywa odpowiednio na kapitanie statku i konsulu.”;

4) w art. 52:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Po wykonaniu czynności, o której mowa w § 1, wyborca otrzymuje od komisji kartę do głosowania właściwą dla przeprowadzanych wyborów, opatrzoną jej pieczęcią oraz – w obwodach głosowania utworzonych w kraju – na której komisja umieściła naklejkę zabezpieczającą. Wyborca potwierdza otrzymanie karty do głosowania własnym podpisem w przeznaczonej na to rubryce spisu wyborców.”,

b) po § 2 dodaje się § 2a i 2b w brzmieniu:

„§ 2a. W przypadku wyborów do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej oraz wyborów przeprowadzanych w tym samym dniu do więcej niż jednego organu jednostek samorządu terytorialnego, na wszystkich kartach do głosowania komisja umieszcza naklejki zabezpieczające, sporządzone według jednego wzoru.

§ 2b. Tryb umieszczania naklejki, o której mowa w § 2, określa Państwowa Komisja Wyborcza.”;

5) w art. 53g § 1a otrzymuje brzmienie:

„§ 1a. Obwodowa komisja wyborcza opieczętowuje karty do głosowania swoją pieczęcią oraz – w obwodach głosowania utworzonych w kraju – umieszcza na nich naklejki zabezpieczające.”;

6) w art. 70 po § 3 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. W obwodach głosowania utworzonych w kraju komisja ustala liczbę niewykorzystanych naklejek zabezpieczających karty do głosowania, a następnie umieszcza naklejki w odrębnym zapieczętowanym pakiecie.”;

7) art. 73 otrzymuje brzmienie:

„Art. 73. Karty do głosowania inne niż urzędowo ustalone lub nieopatrzone pieczęcią obwodowej komisji wyborczej, a – w obwodach głosowania utworzonych w kraju – także bez umieszczonej naklejki zabezpieczającej, są nieważne.”;

8) po art. 75 dodaje się art. 75a w brzmieniu:

„Art. 75a. § 1. W obwodach głosowania utworzonych w kraju obwodowa komisja wyborcza sporządza, w dwóch egzemplarzach, protokół rozliczenia naklejek zabezpieczających karty do głosowania. Wzór protokołu ustala Państwowa Komisja Wyborcza.

§ 2. Do protokołu, o którym mowa w § 1, przepisy art. 76 § 1 i 4 oraz art. 78 § 1 i 3 stosuje się odpowiednio.

§ 3. W przypadku wyborów do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej oraz wyborów przeprowadzanych w tym samym dniu do więcej niż jednego organu jednostek samorządu terytorialnego, obwodowa komisja wyborcza sporządza jeden zbiorczy protokół, o którym mowa w § 1.”.

Art. 71. W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U z 2017 r. poz. 978[j]) uchyla się art. 19.

Art. 72. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1834, 1948 i 1954) uchyla się art. 29.

Art. 73. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej w art. 131 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Funkcjonariusze wykonujący czynności operacyjno-rozpoznawcze przy wykonywaniu tych czynności mogą posługiwać się dokumentami publicznymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2, ust. 2 i 3 ustawy z dnia ……. 2017 r. o dokumentach publicznych (Dz. U. poz. …..) lub innymi dokumentami, które uniemożliwiają ustalenie danych ich identyfikujących oraz środków, którymi posługują się przy wykonywaniu zadań służbowych.”.

Rozdział 12

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 74. Tworzy się Komisję do spraw dokumentów publicznych.

Art. 75. Prace nad wzorami dokumentów publicznych rozpoczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są prowadzone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 76. 1. Dokumenty publiczne, wydawane na podstawie przepisów dotychczasowych, wytwarzane według wzoru określonego w przepisach prawa powszechnie

obowiązującego, które nie spełniają wymagań odnośnie minimalnych zabezpieczeń określonych w niniejszej ustawie, mogą być nadal wydawane, nie dłużej jednak niż przez okres:

1) w przypadku dokumentów publicznych kategorii pierwszej i drugiej – dwóch lat,

2) w przypadku dokumentów publicznych kategorii trzeciej – czterech lat

– od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Wydawane na podstawie przepisów dotychczasowych dokumenty publiczne zachowują ważność. Dokumenty publiczne, których termin został określony, zachowują ważność do upływu tego terminu.

Art. 77. Wykonane, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, na zlecenie emitenta dokumentu publicznego, spersonalizowane lub zindywidualizowane fikcyjnymi danymi blankiety dokumentów publicznych z naniesionym w sposób trwały oznaczeniem "SPECIMEN" albo "WZÓR", mogą być wykorzystane do czasu wyczerpania ich zapasów.

Art. 78. 1. Emitent dokumentu publicznego, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, przekazuje Ministrowi wzorzec dokumentu publicznego wydawanego na podstawie przepisów dotychczasowych, wytwarzanego według wzoru określonego w przepisach prawa powszechnie obowiązującego.

2. Komisja opracowuje informację o sposobach kontroli autentyczności dokumentu publicznego oraz pliki graficzne wzorca, o którym mowa w ust. 1 i przekazuje emitentowi dokumentu publicznego.

3. Emitent dokumentu publicznego, w ciągu miesiąca od otrzymania informacji i plików, o których mowa w ust. 2, zamieszcza je na swojej stronie internetowej, w sposób, o którym mowa w art. 45 ust. 2 pkt 1–3.

Art. 79. 1. W terminie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy ministrowie kierujący działami administracji rządowej przedłożą Prezesowi Rady Ministrów informację o dokumentach, które służą do identyfikacji osób, rzeczy lub potwierdzają stan prawny lub prawa osób posługujących się takimi dokumentami, które pozostają w obrocie prawnym bez określenia wzorów w przepisach prawa powszechnie obowiązującego.

2. Ministrowie kierujący działami administracji rządowej, w terminie jednego roku od otrzymania od Prezesa Rady Ministrów zestawienia dokumentów, co do których zachodzi konieczność umieszczenia w wykazie dokumentów publicznych, opracują projekty aktów prawnych w zakresie stworzenia podstawy prawnej do określenia wzoru tych dokumentów.

Art. 80. Wszczęte i niezakończone postępowania o zamówienie dokumentów publicznych i ich personalizację oraz druków o strategicznym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa, określonych w rozporządzeniu wydanym nas podstawie art. 4aa ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, są prowadzone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 81. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa, w części ministra właściwego do spraw wewnętrznych w zakresie kosztów zatrudnienia dodatkowych sześciu osób oraz budowy Rejestru Dokumentów Publicznych i jego utrzymania, będących skutkiem finansowym ustawy, wynosi 8.354 mln zł, z tego:

1) w 2018 r. – 0,832 mln. zł,
2) w 2019 r. – 0,810 mln zł,
3) w 2020 r. – 0, 839 mln. zł,
4) w 2021 r. – 0, 839 mln. zł,
5) w 2022 r. – 0, 839 mln. zł,
6) w 2023 r. – 0, 839 mln. zł,
7) w 2024 r. – 0, 839 mln. zł,
8) w 2025 r. – 0, 839 mln. zł,
9) w 2026 r. – 0, 839 mln. zł,
10) w 2027 r. – 0, 839 mln. zł.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych nadzoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec każdego kwartału, a w przypadku IV kwartału - według stanu na dzień 20 listopada danego roku.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w ust.1, w zakresie wydatków przewidzianych na zatrudnienie osób do realizacji zadań wynikających z ustawy zostaną zastosowane mechanizmy korygujące polegające na ograniczeniu o nie więcej niż 25 % limitu wydatków przewidzianych na zatrudnienie przez:

1) obniżenie wysokości wynagrodzenia lub;
2) obniżeniu wymiaru czasu pracy lub;
3) redukcję liczby osób zatrudnionych.

4. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w ust.1 w zakresie wydatków

na budowę Rejestru Dokumentów Publicznych, zostaną zastosowane mechanizmy korygujące polegające na ograniczeniu o nie więcej niż 25 % kosztów utrzymania urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych przy jednoczesnym zapewnieniu skutecznego wykonywania zadań ustawowych przez tego ministra.

5. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz odpowiedzialnym za wdrożenie mechanizmów korygujących, o których mowa w ust. 2, jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.

Art. 82. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 3 pkt 7, który wchodzi w życie po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia;
2) art. 9, art. 10 i art. 41, które wchodzą w życie po upływie 24 miesięcy od dnia ogłoszenia;
3) art. 17 ust. 2 i 7, art. 18, art. 19, art. 21, art. 22 – 33, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.;
4) art. 44 – 47 i art. 69, które wchodzą w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia;
5) art. 64 i art. 70, które wchodzą w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia;
6) art. 65 pkt 1 w zakresie zmiany art. 4 pkt 5c lit d, który wchodzi w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia.